

**Concert voor Piano en Cello
door Mayke Rademakers en Matthijs Verschoor
op zondag 16 september 2012**

Het concertseizoen is in Oud Avereest weer begonnen en Mayke Rademakers en Matthijs Verschoor beten het spits af op deze nog zomers aandoende derde zondag van september. Dit duo dat vijf jaar geleden daar ook al optrad speelt voortreffelijk cello en piano en is uitermate goed op elkaar ingespeeld.

Mayke en Matthijs openden met Gabriël Fauré die leefde van 1845 tot 1924. Vooral in zijn latere werken slaagt hij er in om gevoelens die achter woorden zitten in muziek om te zetten. Hij geldt dan ook als één van de grootste liedcomponisten van de negentiende eeuw.

De cello wordt beschouwd als het muziekinstrument dat de menselijke stem het meest benadert.

Mayke en Matthijs demonstreerden dat door met het lied "Les Berceaux", bewerkt voor cello en piano te beginnen. Zij wisten de sfeer van het kabbelende water in de haven, en het weemoedige gevoel van de vrouwen die met hun kleine achterblijven als de mannen uitvaren goed te treffen.

Datzelfde gold voor de bekende Élégie waarin een wanhopig liefdesverlangen wordt verklankt. De even bekende Sicilienne beeldt een van de weinige gelukkige ogenblikken uit van het liefdespaar Pelléas en Mélissande, Naast de attente begeleiding van Matthijs valt de warme klank op die Mayke uit de cello weet te toveren.

Léon Boëllmann is meer bekend als orgelcomponist door met name zijn Suite Gothique die nog regelmatig wordt uitgevoerd. Zijn sonate in a opus 40 wordt beschouwd als het beste werk van deze op vijfendertigjarige leeftijd overleden componist. Het openingsdeel begint statig doch gaat al snel over in een heftig gebeuren, maar ook tegenover het geweld in de pianopartij blijft de cello volledig overeind. Het lange middendeel leidt naar een levendig Allegro met afwisselende soms zangerige thema's met een rijke begeleiding in de piano die soms aan orgelmuziek doet denken.

Het programma na de pauze omvatte de sonate in A van César Franck (1822-1890), een van zijn bekendste en meest gewaardeerde werken, een waar monument.

Het eerste deel is heel lyrisch en Mayke weet dat gloedvol te vertolken.

Het volgende deel is heftig bewogen en heeft iets smartelijks. Mayke weet dat gevoel zodanig te treffen dat het kippenvet teweeg brengt.

Het volgende Recitativo werd zo fijnzinnig en zangerig gespeeld door dit tweetal dat je na het eind enige tijd helmaal niets hoorde, zozeer was men onder de indruk.

In het slotdeel kwamen verschillende thema's terug en werd zeer levendig gespeeld.

Het applaus na afloop was zeer enthousiast voor dit met hart en ziel musicerende duo.

"Dit had ik niet willen missen", zei een van de bezoekers.